

KEHITYSPOLIITTISEN TOIMIKUNNAN TÄYSISTUNTO TO 6.9.2012

Paikka: Pikkuparlamentti, suuren valiokunnan kokoussuone

Osallistujat:

Jäsenet: Pj. Jouko Jääskeläinen (kd), Teppo Eskelinen (vas), Sanni Grahn-Laasonen (kok, poistui 09.55), Karri Heikkilä (sdp), Jenni Karjalainen (Akava), Gunvor Kronman (rkp), Rilli Lappalainen (Kehys, poistui 09.50), Elina Oinas (HY), Timo Palander (Suomen Yrittäjät), Aila Paloniemi (kesk), Pekka Ristolä (SAK), Janne Ronkainen (SASK), Juha Ruippo (MTK), Pauliina Saares (Kepa), Marikki Stochetti (UPI), Kalle Sysikaski (Rauhanliitto), Jani Toivola (vihr, poistui 09.40), Salla Turtiainen (EK)

Asiantuntijat: Pasi Hellman (UM), Tuuli Juurikkala (VM), Olli Kantanen (UM), Ismo Kolehmainen (UM), Olli-Pekka Lehmuusaari (Suomen Pankki, poistui 10.35), Timo Olkkonen (UM, saapui 09.50) Eeva Ollila (STM, poistui 10.00), Harri Pietarila (LVM), Tarja Reponen (UM, poistui 09.45), Anna Santala (MMM), Anne Sipiläinen (UM, poistui 09.45), Ismo Tiainen (YM), Heikki Tuunanen (UM)

Sihteeristö: Miia Toikka, Katja Kandolin

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 09.05 ja toivotti Nina Suomalaisen seuraajan Sanni Grahn-Laasonen tervetulleeksi. Grahn-Laasonen esitteli itsensä: kokoomuksen ensimmäisen kauden kansanedustaja, ollut aiemmin ulkoministeriössä ministeri Alexander Stubbin lehdistöavustajana ja viime vuonna DEMOn puheenjohtajana.

2. Edellisten kokousten pöytäkirjojen hyväksyminen

Edellisen täysistunnon (24.5.) ja työvaliokunnan (14.6.) pöytäkirjat hyväksyttiin.

3. Toimikunnan varapuheenjohtajan valinta

Nina Suomalaisen erottua toimikunnan jäsenyydestä valittiin toimikunnalle uusi ensimmäinen varapuheenjohtaja. Toisena varapuheenjohtajana jatkaa Gunvor Kronman. Puheenjohtaja ehdotti Sanni Grahn-Laasosta ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi ja ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.

4. Rio+20 johtopäätökset / kohti post-2015 agendaa

Teemakeskustelun aiheena olivat johtopäätökset kesäkuun Rio+20 – huippukokouksesta ja siitä, mitkä jäsenet arvioivat tärkeimmiksi haasteiksi post-2015 kehitysagendaa muodostettaessa. Tavoitteena oli koota yhteen KPT:n näkemyksiä post-2015 työskentelyn pohjaksi (mm. seminaari 29.11.) Näkemykset viestitetään myös UM:lle huomioonotettavaksi mm. EU:n post-2015 konsultaatiossa ja Rio follow-up prosessissa (kehitys- ja ympäristöneuvostot lokakuussa). Jäsenten alustuspuheenvuorot pitivät Rilli Lappalainen (Kehys), Jenni Karjalainen (Akava), Juha Ruippo (MTK). UM:n puolesta Rio+20 -tuloksia kommentoi kestävän kehityksen suurlähettiläs Tarja Reponen.

Rilli Lappalainen: Kansalaisjärjestöt ovat pettyneitä tuloksiin, vaikka tiedettiin, ettei lähtökohta neuvotteluille ollut helppo. Toivottiin poliittista voimannäyttöä, jota ei nyt nähty. Rion loppuasiakirja on pitkä, mutta se ei sisällä konkreettisia toimenpiteitä, ja sitoutumiset ovat vapaaehtoisia. Historiallinen seikka oli, että etelä otti vallan kokouksessa: Brasilia ja muut nousevat taloudet vaikuttivat osaltaan, eikä pohjoinen enää sanellut yksipuolisesti agendaa ja sen käsittelyä. Jatkossa on kiinnostavaa tarkkailla, miten asetelman muuttuminen vaikuttaa. Toinen huomionarvoinen seikka oli vihreä talous. Kehitysmaiden näkemys on, että pohjoinen on riistänyt luonnonvaroja historian saatossa, ja nyt kehitysmailla itsellään on oikeus käyttää omia varantojaan ja vaurastua. Tästä syystä ne suhtautuvat epäluuloisesti vihreän talouden käsitteeseen. Myös kansalaisyhteiskunta on suhtautunut kriittisesti siihen ja tuonut esiin vaihtoehtoisia talousmalleja. Ongelmana on, ettei vihreän talouden käsitettä ole riittävän selkeästi määritelty.

Kehystä kiinnosti myös erityisesti EU:n toiminta osana YK:n prosesseja. EU:n ongelmana oli G77-maiden näkökulmasta hyvin ympäristövetoinen agenda, jolla kehityspuoli jäi vähemmälle, eikä EU saanut kaikkia tavoitteitaan läpi. EU:n kehityskomissaari Piebalgs kommentoi EU-valmistelun epäonnistuneen täysin Rio-prosessissa, koska kehityskysymykset eivät olleet siinä tarpeeksi vahvasti esillä. Tavoitteiden osalta erityisesti vesikysymykset olivat tärkeitä Suomelle, ja ne onnistuttiin toteamaan ihmisoikeudeksi. Pettymystä tuotti se, ettei YK:n ympäristöohjelma UNEPin asemaa saatu vahvistettua YK:n erityisjärjestöksi (UNEO). Kehityspoliittisen johdonmukaisuuden kannalta on huolestuttavaa, pysyvätkö kaikki kolme kestävän kehityksen pilaria tasapainoisesti mukana. Kaikki kolme ovat nyt mukana loppuasiakirjassa, mutta niiden pitäminen tasapainossa on tulevaisuuden haaste (post-2015).

Jenni Karjalainen: Kansainväliselle ay-liikkeelle tärkeitä teemoja Riossa olivat kunnon työ, riittävä sosiaaliturva ja uudet rahoitusmuodot. Työllisyyskysymykset ovat kriittisiä talouskriisistä johtuen. Myös ilmastonmuutos korostaa sosiaaliturvan merkitystä, sillä ilman riittävää sosiaaliturvaa työntekijöillä ei ole mahdollisuutta sopeutua ilmastonmuutokseen, eikä ilman työntekijöiden tukea muutoksesta selvitä. Kv. ay-liike viittaa tähän käsitteellä "just transition". Pientä edistystä asiassa on tapahtunut, sillä ILO:n yleiskokous hyväksyi tänä vuonna ensimmäisen kerran maailmanlaajuisen suosituksen sosiaaliturvan järjestämisestä. Uudeksi ilmastorahoituksen lähteeksi ay-liike kannattaa globaalin rahoitusmarkkinaveron käyttöönottoa.

Ay-liikkeelle Rion lopputulos oli suuri pettymys, sillä se sisältänyt konkreettisia parannuksia työn jai sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseksi. Tärkeitä elementtejä tulevaisuudessa ovat: Työmarkkinoilla tarvittava muutos ja siirtymä kohti kestävämpää taloutta. Osaamisen kehittäminen: tässä Suomi on hyvä, ja meillä olisi siinä muille annettavaa. Jokaisella työpaikalla tulisi kehittää ympäristö- ja ilmastoystävällisempiä toimintatapoja. Tässä työntekijät ovat avainasemassa, sillä he tuntevat työnsä parhaiten. Kaikkien osapuolten tulisi sitoutua kouluttamiseen ja kouluttautumiseen. Tarvitaan myös lisää panostuksia innovaatioihin ja tutkimukseen, ja tämän toivotaan näkyvän myös EU:n budjetissa. Suurin riski kestäväälle kehitykselle on nollasummapelijattelu. On tehtävä yhteistyötä ja vältettävä vastakkainasettelua. Kestävä kehityksen on kaikkien yhteinen intressi: "there are no jobs on a dead planet."

Juha Ruippo: MTK seurasi Rion neuvotteluja eurooppalaisten tuottaja- ja metsänomistajajärjestöjen kautta. Rion prosessista loppui puhti jo ennen varsinaista kokousta, ja tärkeitä ihmisiä jäi kokouksesta pois. MTK:lle tärkeä teema oli oikeus ruokaan, ja siitä saatiin kirjaus loppuasiakirjaan. Tunnustettiin, että maataloudella, metsänhoidolla ja kalastuksella on rooli ruokaturvassa ja köyhyyden vähentämisessä. Jatkossa olennaista on sen tarkentaminen, millainen tämä rooli on: millä tavalla ruokaturva rakennetaan tulevaisuudessa. Maan omistus- ja hallintaoikeus on tässä keskeinen kysymys, mutta se nousi nyt esille vain naisten oikeuksien kautta, vaikka on laajempi kysymys. Metsien hävittämiseen ei kiinnitetty tarpeeksi huomiota, vaikka metsistä odotettiin etukäteen yhtä kokouksen pääteemaa. Metsien hoito- ja käyttökysymykset ovat köyhyyden vähentämisen kannalta tärkeitä, sillä monen ihmisen toimeentulo on metsistä riippuvaista. Tärkeitä ovat myös ekosysteemipalvelut, joiden merkitys ei näy toivotulla tavalla Rion tuloksessa. Jatkossa ne tulisi olla vahvemmin mukana. EU on sitoutunut ja edistyksellinen näissä kysymyksissä. Durbanin ilmastokokouksen (joulukuu 2011) tulokset tulisi nähdä pohjana post-2015 – työskentelylle.

Tarja Reponen: Kokouksen osanottajamäärä jäi oletettua pienemmäksi kaikilla tasoilla, ja tämä oli luonnollisesti pettymys erityisesti isäntämaa Brasilialle. Ensireaktio Rion tuloksiin oli pettymys, mutta nyt on katsottava eteenpäin ja sitä, mitä jäi käteen jatkotyöstöä varten. Keskeiset ministeriöt (YM, MMM) eivät ole vielä omia analyysejään tehneet ja UM:n rooli oli lähinnä koordinoiva. Kestävän kehityksen kolmen pilarin tasapaino oli vaikea saavuttaa, mutta siihen päästiin siitä huolimatta, että EU:n valmistelu oli liian ympäristövetoinen. Kehitysmaiden ääni näkyi tässä. Rion kokoukselta ei odotettu sitovia sopimuksia, vaan kyseessä oli tyypillinen YK:n review -konferenssi, jossa arvioitiin Rion (1992) ja Johannesburgin (2002) sitoumusten toimeenpanoa.

Suomelle vesikysymykset olivat merkittäviä, ja ne nousivat vahvasti esiin kokouksessa. Sinisen talouden (blue economy) käsitteellä viitattiin vesi- ja merikysymyksiin, joihin liittyy monia vaikeita ja erityisesti suurille kehitysmaille tärkeitä kysymyksiä, kuten kalastus. Vihreä talous ja köyhyyden poistaminen olivat myös vahvasti esillä samoin kuin sosiaaliset oikeudenmukaisuuskysymyksetkin, kuten työllisyys, nuorisotyöttömyys ja sosiaaliturva. Rion loppuasiakirjassa näihin asioihin kiinnitetään huomiota; siellä ei tehty sitovia

sopimuksia, vaan sovittiin prosesseista, joiden liikkeelle lähtö vaikuttaa tahmealta. Kaikkein epäselvimmiksi jäivät institutionaaliset kysymykset kuten UNEPia koskevat kirjaukset.

Post-2015 – prosessissa on kaksi raidetta: YK:n pääsihteerin asettama korkean tason paneeli, jonka yhtenä puheenjohtajana on David Cameron, arvioi vuosituhattavoitteiden jatkoa. Sen rinnalle Rioissa päätettiin aloittaa hallitusten välinen prosessi kestävän kehityksen tavoitteiden muodostamiseksi. Poliittista kiinnostusta prosessia kohtaan on paljon, mutta toistaiseksi on epäselvää, miten lähdetään liikkeelle. Samoin rahoitusta ja teknologiansiirtoa koskevat kysymykset jäivät levälleen. Haasteena on saada yritykset ja kansalaisyhteiskunta mukaan tulevaisuudessa, sillä hallitusten panos ei yksin riitä vastaamaan haasteisiin. Ratkaisevaa on alkuperäisen Rion kokouksen, Johannesburgin kokouksen ja Rio+20 kokouksen sitoumusten toimeenpano maatasolla.

Keskustelussa esiin noussutta:

Kokouksen alla tärkeä asia oli myös hyvinvointimittareiden monipuolistaminen. Loppuasiakirjassa on asiaan liittyvä maininta, mutta mitään uutta asiasta ei sovittu. Asianomaiset organisaatiot (YK:n tilastokomitea, Maailmanpankki ja IMF) jatkavat sitä kehittäilytyötä, mitä ovat tehneet tähänkin saakka.

Vihreän talouden käsitteen sisällöstä todettiin Rion prosessissa olleen hyvin erilaisia näkemyksiä. Jotkut käsittävät vihreän talouden tarkoittavan sitä, ettei taloudessa ole korruptiota. Toisille taas se merkitsee luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä. Vihreän talouden määritelmää olisi tärkeää selventää, ja korostaa tässä yhteydessä myös ihmisten osallisuutta ruohonjuuritasolla: ihmiset itse luovat kehityksen.

Naisjärjestöjen todettiin olleen Rion tuloksiin yllättävänkin tyytyväisiä. Naisten asiat nousivat loppuasiakirjassa esiin paremmin kuin viime aikoina vastaavissa prosesseissa. Seksuaali- ja lisääntymisterveyskysymykset kokivat kuitenkin ennennäkemättömän mahalaskun.

Riosta keskusteltaessa käytetään toistuvasti ilmaisuja, joissa kestävän kehityksen pilarit asettuvat toisiaan vastaan ja joissa niitä pyritään tasapainottamaan. Todettiin, ettei pilareiden välinen kamppailu ole toivottavaa, sillä kestävässä kehityksessä kaikki puolet ovat tärkeitä. On myös monia teemoja, jotka liittyvät useisiin sektoreihin, esim. oikeus ruokaan. Pohdittiin, onko kokoustekniikassa ja/tai -käytännöissä jotain sellaista, että vastakkainasettelua syntyy tarpeettomasti, ja miten tätä voitaisiin purkaa.

Kansainvälisellä tasolla Rio ajautui ns. ympäristöputkeen, ja köyhydenvähentämisen MDG-agenda on tästä erillinen. Päällekkäisiä prosesseja ja raiteita on liikaa. Nyt post-2015 agendaa muodostettaessa voisi periaatteessa olla mahdollista saada asiat yhden sateenvarjon alla. Kansainvälistä yhteisymmärrystä tästä on kuitenkin hyvin vaikea saavuttaa. Kotimaassa keskustelu aiheesta käydään lähitulevaisuudessa. Oleellinen kysymys on, miten EU käy tätä keskustelua.

Haasteeksi nähtiin myös se, kehityspoliittiset keskustelut samoin kuin ilmastokysymykset jäivät pienen asiantuntijaporukan omaksi pohdiskeluksi. Muutos on kuitenkin väistämätön ja vaikea, ja se koskee kaikkia. Jostain on luovuttava, ja silloin jotain tarvitaan myös tilalle. Muutokselle olisi löydettävä yhteinen tuki ja suunta.

Kysyttiin, mikä on Suomen kannalta tärkein asia edistää nyt. Reposen mukaan Suomen hallituksen roolista tulevaisuudessa ei ole keskusteltu vielä riittävästi. Ensin on katsottava, mitä jatkoprosesseista tulee, ja hahmottaa, mikä on se kysymys, jota toivotaan jatkettavan. Työtä vesikysymyksissä tullaan jatkamaan, mutta se ei ole ainoa tärkeä asia. Tulisi selventää erityisesti sitä, mikä on vuosituhattavoitteiden jatkon ja uusien kestävän kehityksen tavoitteiden suhde.

Suomen järjestämä sivutapahtuma vesiteemasta onnistui hyvin. Suomi edustautui tapahtumassa korkealla tasolla, mm. ympäristöministeri Niinistö oli paikalla. Tapahtuma oli erittäin suosittu, kaikki halukkaat eivät edes mahtuneet mukaan. Saatua palautteita oli erinomaista. Ympäristöministeriössä ollaan työstämässä johtopäätöksiä ja tulkintoja keskustelujen pohjalta. YM on tyytyväinen siihen, että vesiteema tuli vahvasti loppuasiakirjaan.

5. 0,7-katsaus

Apulaisosastopäällikkö Pasi Hellman alusti v. 2013-2015 kehitysyhteistyön budjettinäkömystä, ml. päästökauppatulojen ohjaaminen kehitysyhteistyöhön. Elokuun budjettiriihessä kehitysyhteistyö ei noussut esille, sopu saavutettiin jo aiemmissa neuvotteluissa. Määrärahopäätösten ja suunnittelun osalta tilanne on sama kuin helmikuun kehysriihen päätösten jälkeen. Hallitusohjelman mukaisesti lähtökohtana on määrärahakehitys, jossa tavoite 0,7 prosentin bkti-osuudesta v. 2015 voidaan saavuttaa. Euromääräiset kehitysyhteistyömäärärahat on jäädytetty vuosien 2013-14 osalta samalle tasolle kuin vuonna 2012. Prosenttiosuuden nostamiseen pyritään päästökauppatuloilla hallituskauden puolivälistä lähtien (2013).

Ensi vuonna varsinaisen kehitysyhteistyön budjettimomentin euromäärä on 879 milj. €. Kun tähän lisätään arvio muusta ODAsta, loppusumma on 1,118 mrd €. Uusimmilla bkti-ennusteilla tämä tarkoittaa 0,55 prosentin bkti-osuutta. Tämänhetkinen ennuste vuoden 2014 bkti-osuudesta on 0,52 ja vuoden 2015 osalta 0,49 prosenttia. 0,7:aan pääsemiseksi päästöoikeuksien huutokauppatuloja siis tarvitaan, ja kaikki hallituspuolueet ovat poliittisesti vahvasti sitoutuneita tähän. Avoimna on kuitenkin se, milloin kehitysyhteistyöhön saadaan päästöoikeuksien tuloja, samoin kuin se, miten ne tuloutetaan ja jyvitetään. Valtiovarainministeriön kanta on, ettei tuloja voida jyvittää ennen kuin ne on saatu. UM pitää tärkeänä, että asiaan palataan ennen vuoden 2014 talousarvioesityskeskusteluja.

Päästökauppatulojen määrä on toistaiseksi arvoitus. Siihen vaikuttavat päästöoikeuksien markkinahinta ja toisaalta huutokaupan ajoitus, josta tällä hetkellä käydään keskustelua EU-tasolla. Kehitysyhteistyön lisärahoitustarve on noin 135–455 milj. €/vuosi, jotta 0,7-prosenttiosuus saavutetaan. Päästöoikeuksien tämänhetkisten markkinahintojen mukaan tätä määrää ei ole mahdollista saavuttaa, mutta tilanne elää koko ajan. Komissio on esittänyt huutokauppojen lykkäämistä, jotta hintaa saataisiin ylöspäin. Keskustelu Suomen kannasta tähän ehdotukseen on parhaillaan käynnissä, ja eri hallinnonaloilla on asiasta eri näkemyksiä.

Hellmanin mukaan KPT:n tuki päästökauppatulojen ohjaamiselle kehitysyhteistyöhön on tervetullutta. Asiasta vallitsee vahva poliittinen tahtotila, mutta tuloja on eri yhteyksissä kaavailtu myös kilpaileviin kohteisiin. Hallituksen tehtävä on asettaa eri tarpeet tärkeysjärjestykseen.

Keskustelussa pidettiin erittäin huolestuttavana sitä, että 0,7-prosenttiosuudesta tingittäisiin, ja todettiin, että KPT:n tulee aktiivisesti seurata tilannetta sekä vaikuttaa siihen. Myös KPT:n asettama päästökauppatyöryhmä kokoontuu ja katsoo, mitä asian edistämiseksi voidaan tehdä. Todettiin, ettei rahaa päästökauppoista tulla todennäköisesti saamaan tarpeeksi, jotta pysyttäisiin 0,7-uralla. Päästökauppatulojen epävarmuus on suuri ongelma myös siksi, että kehitysyhteistyön tulisi olla pitkäjänteistä ja kestävä.

Innovatiivisiin kehitysrahoituslähteisiin liittyen Hellman kertoi Suomen juuri ottaneen puheenjohtajuuden seuraavaksi puoleksi vuodeksi kansainvälisessä ryhmässä "Leading group on innovative financing for development". Päästökauppatuloja voidaan pitää yhtenä esimerkkinä innovatiivisesta rahoituksesta. Myös rahoitusmarkkinaveron mainittiin keskustelussa esiin esimerkkinä innovatiivisesta rahoituslähteestä, jonka suhteen Suomella on nyt EU:ssa mahdollisuus toimia aktiivisesti. Lisäksi muistutettiin, että innovatiivisia rahoituslähteitä ideoitiiin laajemmin Helsinki-prosessissa.

Ehdotettiin, että KPT kutsuisi asiantuntijan kertomaan päästökaupan markkinainfrastruktuurista. Kyseessä on erittäin monimutkainen markkina, jossa on mukana paljon politiikkaa ja vahvoja toimijoita. Olisi tärkeää selvittää, kuka näillä markkinoilla käyttää valtaa.

Pohdittiin myös kehitysyhteistyön kritiikin yleistymistä puolueiden ja johtavien poliitikkojen keskuudessa. Taloustilanteen vuoksi leikkauspaineet seuraavalla budjettikierröksellä ovat kovat. Tämä on haaste myös KPT:lle. Nyt olisi tilausta ja tarvetta esittää jotakin uutta. Todettiin, että tilanteeseen vaikuttaa osaltaan myös Afrikan tilanteen muutos: viime vuosina kaupallista rahaa on alkanut virrata Afrikkaan, ja sen myötä epäilevät äänet kehitysyhteistyötä kohtaan ovat voimistuneet. Kaupallisen rahan lisääntyminen voi kuitenkin olla myös entistä parempi mahdollisuus saada kehitysyhteistyöllä aikaan katalysoivaa vaikutusta.

Päätettiin, että KPT laatii kannanoton 0,7-tavoitteen puolesta. Sihteeristö luonnostelee kannanoton sähköpostikeskustelua varten, ja se hyväksytään seuraavassa kokouksessa. Lisäksi päätettiin järjestää keväällä 2013 seminaari innovatiivisista rahoituslähteistä yhteistyössä UM:n ja VM:n kanssa.

6. EU:n kehityspoliittikka / raportti työvaliokunnan matkasta Brysseliin
KPT:n matkaraportti työvaliokunnan matkasta Brysseliin 27.-28.6.2012 oli lähetetty kaikille tiedoksi. Puheenjohtaja totesi lyhyesti matkan pääaiheet: talouskriisipaineet, EU-instituutioiden työnjako, johdonmukaisuus, EU:n suhteet muihin toimijoihin, keskituloiset maat, budjettituki, tulokellisuus ja post-2015. Matkaraportti merkittiin tiedoksi.
7. Raportti Ecosocin Development Cooperation Forumista, New York 5.-6.7.2012
KPT:n edustajan Tom Packalenin raportti merkittiin tiedoksi. Seuraavassa kokouksessa voi kysyä jos asiasta kysyttävää.
8. Raportti Suomen ja Vietnamin välisistä yhteistyöneuvotteluista 12.6.2012
Maayhteistyöneuvotteluihin osallistunut Pekka Ristelä (SAK) kertoi lyhyesti neuvottelujen pääsisällön. Vietnamin köyhyyden vähentämisen tuloksia voidaan pitää merkittävänä. Suomi esitteli neuvotteluissa uutta kehityspoliittisen ohjelman painotuksia, erityisesti ihmisoikeusperustaista lähestymistapaa sekä Vietnamin rahoitukseen suunniteltuja muutoksia. Kahdenvälisen rahoituksen vähentyessä keskusteltiin uusista instrumenteista ja kaupasta. Lounaalla syntyi hyvä keskustelu ihmisoikeuksista, erityisesti vähemmistöjen oikeuksista, mutta Vietnamin edustajat eivät vaikuttaneet kovin halukkaita keskustelemaan syvällisemmin vähemmistökymsyksistä. Muistio Vietnam-neuvotteluista merkittiin tiedoksi.
9. KPT:n matkat syksyllä 2012
Puheenjohtaja esitteli KPT:n syksyn 2012 matkat ja alustavan suunnitelman v. 2013-2015 matkoista.
 - DACin vertaisarvio Suomen kehityspoliitikasta, tutkinta Pariisissa 26.9.2012. KPT:n edustajiksi nimettiin Elina Oinas ja Miia Toikka.
 - Vierailu Etiopiaan 29.10.-4.11.2012,tavoitteena perehtyä Suomen ja EU:n kehityspoliittikan toimeenpanon pääkumppanimaassa, erityisesti ihmisoikeusperustaisuuden näkökulmasta. Päätettiin, että matkalle osallistuvat Jouko Jääskeläinen, Aila Paloniemi, Jani Toivola, Teppo Eskelinen, Miia Toikka.
10. Ohje KPT:n edustamiseen
Työvaliokunnan kokouksessa 14.6.2012 päätettiin laatia lyhyt ohje tueksi KPT:n jäsenille, jotka edustavat toimikuntaa kansainvälisissä kokouksissa, matkoilla, yhteistyöneuvotteluissa ja muissa tilaisuuksissa. Ohje jaettiin jäsenille ja merkittiin tiedoksi ja noudatettavaksi.
11. Muut asiat
Timo Palander (Suomen Yrittäjät) piti puheenvuoron aiheesta " Yrittäjyys köyhyyden vähentämisessä", erityisesti pk-yritysten näkökulmasta. Palander totesi, että yrittäjyys on köyhyyden vähentämisessä tehokas instrumentti erityisesti työllisyysnäkökulmasta. Myös ihmisoikeusperustaisuus liittyy yrittäjyyteen vapaan ja esteettömän yrittäjyyden (naiset, nuoret, vammaiset) kautta. Suomen yrittäjät pyrkii edistämään suomalaisten pk-yritysten osallistumista kehitysyhteistyöhön ja valmistelee aiheesta alustuksen KPT:n joulukuun täysistuntoon. Palander toivotti kaikki kiinnostuneet tervetulleiksi ideoimaan suomalaisten yritysten globaalia kumppanuusstrategiaa köyhyyden poistamiseksi Suomen Yrittäjien tiloihin 3.10. klo 09.00.
Suomen yrittäjien aloite todettiin tervetulleeksi. Yksityisen sektorin roolia käsittelevään joulukuun istuntoon pyydetään alustus myös Finnfundilta.
12. Tiedoksi
Merkittiin tiedoksi KPT:n kalenteri – syksy 2012 sekä elokuussa sähköpostitse hyväksytty lausunto humanitaarisen avun linjauksesta. Kalenterissa on muutos täysistuntojen teemoissa: marraskuussa hauraat valtiot ja joulukuussa yksityinen sektori.
13. Kokouksen päättäminen
Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 10.50.